

१२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नैलकं
तस्थौ तस्या हि संतमं शिरः प्रादौ तथैव च ॥ स्थिता सा तु मुहूर्तवैभर्तुः शापभयाच्छुभा ॥ १२ ॥ ययावानयितुं भूयः सायकानस्ति क्षणा ॥ प्रत्याजगाम च शरां
स्तानादाय यशस्विनी ॥ १३ ॥ सा वै खिन्ना सुचार्वङ्गी पद्भ्यां दुःखं नि यच्छती ॥ उपाजगाम भर्तारं भयाद्भर्तुः प्रवेपती ॥ १४ ॥ सतामृषिस्तदा क्रुद्धो वाक्यमाह शु
भाननां ॥ रेणु के किंचिरेणत्वमागतेति पुनः पुनः ॥ १५ ॥ रेणुको वाच शिरस्तावत्पदी भंमे पादौ चैव तपोधन ॥ सूर्यतेजो निरुद्धा हं वदस्वच्छायां समाश्रि
ता ॥ १६ ॥ एतस्मात्कारणाद्ब्रह्मं श्रियै तत्कृतं मया ॥ एतच्छ्रुत्वाममविभो माक्रुधस्वं तपोधन ॥ १७ ॥ जमदग्निरुवाच अद्यै नंदी सकिरणं रेणुके तव दुः
खदं ॥ शरैर्निपातयिष्यामि सूर्यमन्त्राग्नि तेजसा ॥ १८ ॥ भीष्म उवाच सविस्फार्य धनुर्दिव्यं गृहीत्वा च शरान्वहून् ॥ अतिष्ठत्सूर्यमभि तोय तोया तिततो मु
खः ॥ १९ ॥ अथ तं प्रेक्ष्य सन्नद्धं सूर्योभ्येत्य तथाऽब्रवीत् ॥ द्विजरूपेण कौंतेय किं ते सूर्योपराध्यते ॥ २० ॥ आदत्ते रश्मिभिः सूर्यो दिवितिष्ठंस्तस्ततः ॥ रसंहतं वै
वर्षा सुप्रवर्षेति दिवाकरः ॥ २१ ॥ ततोऽन्नं जायते विप्रमनुष्याणां सुखा वहं ॥ अन्नं प्राणा इति यथा वेदेषु परिपठ्यते ॥ २२ ॥ अथाश्रेषु निगूढं श्रद्धा रश्मिभिः परि
वारितः ॥ समद्वीपानि मान्ध्रान् वर्षेणाभिप्रवर्षति ॥ २३ ॥ ततस्तदौषधीनां च वीरुधां पुष्पपत्रजं ॥ सर्ववर्षाभिनिर्वृत्तमन्नं संभवति प्रभो ॥ २४ ॥ जातकर्माणि
सर्वाणि व्रतोपनयनानि च ॥ गोदानानि विवाहाश्च तथा यज्ञसमृद्धयः ॥ २५ ॥ शास्त्राणि दानानि तथा संयोगावित्तसंचयाः ॥ अन्नतः संप्रवर्तयेत्तथा त्वं वेत्थ भा
र्गव ॥ २६ ॥ रमणीयानि यावंतियावदारं भिकाणि च ॥ सर्वमन्नात्प्रभवति विदितं कीर्तयामि ते ॥ २७ ॥ सर्वं हि वेत्थ विप्र त्वं यदेतत्कीर्तितं मया ॥ प्रसादयेत्वा विप्र
र्षे किं ते सूर्यं निपात्य वै ॥ २८ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे छत्रोपानहोत्पत्तिर्नाम पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ ९५ ॥
युधिष्ठिर उवाच एवं प्रयाचति तदा भास्करे मुनिसत्तमः ॥ जमदग्निर्महातेजाः किं कार्यं प्रत्यपद्यत ॥ १ ॥ भीष्म उवाच स तथा याचमानस्य मुनिरग्नि स
मप्रभः ॥ जमदग्निः शमं नैव जगाम कुरु नंदन ॥ २ ॥ ततः सूर्यो मधुरयावाचा तमिदमब्रवीत् ॥ कृतां जलं विप्र रूपा प्रणम्यैनं विशोपते ॥ ३ ॥ चलं निमित्तं वि
प्रर्षे सदा सूर्यस्य गच्छतः ॥ कथं चलं भैत्यसि त्वं सदा यातं दिवाकरं ॥ ४ ॥

ठीयेभारतभावदीपिपंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥
 ॥ ७३ ॥
 एवमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥